

วิกฤติน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิริกิติ์ เหลือน้ำไว้ใช้งานได้เพียง 18.6% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของทุกปีที่ผ่านมา นับว่าต่ำสุดในรอบ 30 ปี ถือเป็นสัญญาณอันตราย เพราะ “น้ำ” จากเขื่อนดินที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยแห่งนี้ หมายถึงการต่อลมหายใจของผู้คนและพืชพรรณในถิ่นนี้ เมื่อสถานะน้ำเหลือแห้ง การดำรงชีวิตบ่มรงแห้งเหงื่ยวตามไปด้วย

เห็นเดิมทั้งน้ำในเขื่อนสิริกิติ์ กำลังเตือนร้อนหนัก ดันข้าวทั้งที่กำลังตั้งห้อง และต้นข้าวอายุประมาณ 1 เดือน ในพื้นที่ ต.วังกะพี้ อ.เมือง จ.อุดรธานี และ ต.ไฝล้อม อ.ลับแล จ.อุดรธานี กำลังยืนดันตายรา 4-5 ม. ที่ไม่ใช่

นางสุรินทร์ แคมัว ชาวนา ต.วังกะพี้ เล่าว่า ปลูกข้าวนาปรังกว่า 50 ไร่ กำลังอกรางอ่อน กำลังต้องการน้ำ แต่พอขาดน้ำร่วงข้าวเกลื่น แล้วค่อยๆ ตายไปเรื่อยๆ ผิดลงทุนไปกว่า 1.2 แสนบาท เพราะหวังจะมีรายได้จากการรับจำนำข้าวของรัฐบาล ถ้าไม่มีน้ำคงขาดทุน เป็นหนี้ ธ.ก.ส. ไม่มีเงินไปจ่ายคืน

ตามกำหนดนัดแน่นอน

“ฉันทำมา 30 ปี ไม่เคยขาดแคลนน้ำ เพราะให้น้ำจากแม่น้ำน่าน และคลองชลประทาน แต่ปีนี้ไม่น้ำเขื่อนน้ำน่านก็แห้งหมด ไม่มีน้ำไหลลงคลอง ฉันกับชาวนาคนอื่นๆ เดือดร้อนไม่แตกต่างกัน วิจัยน้ำเขื่อนสิริกิติ์ปล่อยน้ำมาให้เพียงพอต่อการใช้ดันข้าวไปจนกว่าฝนจะตกเห็นน้ำ” นางสุรินทร์กล่าว

นายไฟโรมน์ เที่ยงจันทร์ ชาวนา ต.ไฝล้อม กล่าวพึ่งน้ำด้วย สร้างต้นข้าวกำลังยืนดันตาย มองไปสุดเปล่งกว่า 20 ไร่ ที่ดินแห้งจนนาแทกระแหง ต้นข้าวอายุเดือนเศษต้องการน้ำมากขึ้นหล่อเลี้ยง พื้นที่ต.ไฝล้อม อยู่ป่าบนน้ำจากคลองส่งน้ำที่รับน้ำจากแม่น้ำน่าน เมื่อน้ำเขื่อนสิริกิติ์มีน้อย ระดับน้ำต่ำกว่าประตู

ปิด-เปิดไม่สามารถให้ผลผ่านคลองมาอย่าง慢腾腾ได้ ต้นข้าวขาดน้ำกว่า 3 สัปดาห์ ก็เริ่มเขินดันตาย

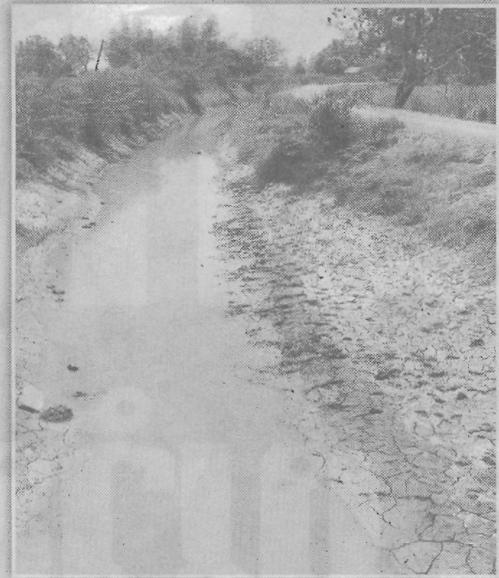
นอกจากน้ำแล้วภัยแล้งยังส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว นายเกียรติพันธ์ รังสีศากร นายก อบต.ท่าปลา บอกว่า สภาพของเขื่อนดินช่องเขาขาด ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจ.อุดรธานี มีแพท่องเที่ยวให้บริการนักท่องเที่ยวเพื่อชมความสวยงามของเขื่อนสิริกิติ์ ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง จนมองเห็นเนินดินไม่สามารถกันน้ำไว้กว่า 100 ล้ำไปตามระดับน้ำที่ลดลงได้ทัน เนื่องจากต้นทุนในการ

ลากจูงที่สูง เจ้าของแพบางรายจำใจปล่อยแพพุพงอยู่บนเนินดิน หากรถทุนใหม่ใช้ทุนสูงถึง 2 แสนบาทต่อคัน

“ปีนี้ระดับน้ำต่ำอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน จากที่เคยลากแพออกจากฟื้นไปตามความลึกของน้ำประมาณ 10 กิโลเมตร แต่ปีนี้เทื่อน 20 กิโลเมตร ส่วนชาวบ้านที่ยังอาศัยพืชพาก ฯ และเด็กปลาในกระชัง ก็ล้านากไม่น้อย คาดว่าหลังเทศบาลลง闳นต์ชาวบ้านคงแห้งไปขายแรงงานที่กรุงเทพฯ” นายเกียรติพันธ์กล่าว

ขณะที่ นายธนรัชต์ ภูมະຄສิก ผู้อำนวยการเขื่อนสิริกิติ์ ย้ำว่า คณะกรรมการติดตามและวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์น้ำ กรมชลประทานกำหนดให้พร่องน้ำช่วงเดือนมีนาคมวันละ 15 ล้านลบ.ม. จากปริมาณน้ำที่ไหลเข้าเขื่อนวันละ 2 ล้านลบ.ม. เน้นใช้ประโยชน์ด้านการผลิตน้ำประปา และน้ำ

ไม่มีน้ำจาก... มีแต่... ‘บ...

ดีม ส่วนการเกษตรต้องวางแผนการใช้น้ำให้รัดกุม ทั้งนี้ เกษตรกรควรเชือดคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เรื่องการจัดสรรน้ำ ถ้าหากฝนทึ่งช่วงชาวไปลังเดือนมิถุนายน สถานการณ์จะวิกฤติจะกว่านี้

ส่วนต้นแพแล้งช้ำมากอย่าง ต.ห้วยกระเจา อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี จนมีการเบริ่งเปรยว่า “หุ่งคุลาร้องให้ภาคกลาง” ปีนี้ขาวเริ่มเข้มขึ้นทุกๆ หนัก ต่อเค้าถูกุกคละผิดเพี้ยนจนถูกดูแล้งขานานกว่าปกติ ชาวบ้านทำได้เพียงสาวอ่อนวอนขอให้ฝนโปรดประลงมาจากฟากฟ้า

ไม่เขื่อน...ไม่มีฝันจากพาน้ำตา'จากนาข้าว

มาตั้งแต่สมัยโบราณ นางปีฟันไม่ได้ขอชาวหัวยกระเจาทำการเกษตรไม่ได้ หรือฝนตกน้อยก็ปลูกพืชได้ผลบ้าง ไม่ได้บ้าง

“อย่างไให้สร้างคลองชลประทานส่งน้ำมาให้ชาวบ้านใช้ เพราะหากมีน้ำคุณภาพดีจะดีขึ้น ทำให้ชาวบ้านมีน้ำใช้อุ่นไปคบริโภครายได้ รวมทั้งมีรายได้จากการทำเกษตร นอกจากนี้ยากให้หน่วยราชการนำน้ำมาแจกในช่วงที่ชาวบ้านประสบภัยแล้ง บังจุนกันฉันพึงการทำเกษตรไม่ได้ เพราะไม่มีน้ำ ต้องมาขายส้มตำเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว” นางพินกล่าว

นายสิริพงศ์ สืบเนียม นายกเทศมนตรีตำบลหัวยกระเจา กล่าวว่า ต.หัวยกระเจา มี 21 หมู่บ้าน พื้นที่ 230 ตารางกิโลเมตร มีประชากรกว่า 3,000 คน มีแหล่งน้ำดินเพียงแหล่งเดียวคืออ่างเก็บน้ำหนองนาทะเล มีพื้นที่ 650 ไร่ ผลิตน้ำประปาให้ส่วนราชการ และชาวบ้านได้แค่ 4 หมู่บ้าน ส่วนอีก 17 หมู่บ้านไม่มีน้ำประปา ในช่วงหน้าแล้งเทศบาลดำเนินการหัวยกระเจาต้องนำร่องระบบทุกน้ำไปแจกร โดยน้ำที่นำมาจากชาวบ้านเป็นน้ำประปาส่วนภูมิภาคที่ต้องไปขนมาจาก อ.บ่อพลอย ซึ่งมีระยะทางไป-กลับประมาณ 40 กิโลเมตร และจาก อ.พนมทวน ระยะทางไปกลับประมาณ 80 กิโลเมตร

ส่วนการแก้ปัญหาระยะยาวเรื่องการขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค หรือน้ำเรื่องการเกษตรทำ

นางสมบูรณ์ ใจมั่น อายุ 56 ปี ชาวบ้านดอนสว่าง ต.หัวยกระเจา เล่าว่า มีที่ดินอยู่ 200 ไร่ เกษช แต่ประสบปัญหาแห้งแล้ง ทำนาปลูกข้าวไม่ค่อยได้ผล เจอบัญชาภัยแล้งทุกปี จึงหันไปเลี้ยงวัว ส่วนที่ดินที่ปลูกดันยุคสถาปัตต์ ปีนี้คาดว่าภัยแล้งจะรุนแรงอีก ส่วนหัวดื่มน้ำใช้ได้เตรียมตุ่มใส่น้ำไว้ 8 ใบ และใช้น้ำในสาระบ้าน

“ล้วนทั้งนามาเลี้ยงวัว เพราะทำงานมันเสี่ยง ต้องค่อนน้ำฝน ปีไหนฝนเด็กทำได้ ปีไหนฝนน้อยก็ทำไม่ได้ นางครั้งท่านปลูกข้าวจนขาดดิ้นห้อง แต่ปรากฏว่าเกิดฝนที่ช่วงทำให้หัวดาย จึงทำต่อไปด้วยดอดตามนั้น” นางสมบูรณ์กล่าว

นางสำเนียง จันทร์ชัย อายุ 47 ปี ชาวบ้านหัวยกระเจา ต.หัวยกระเจา บอกว่า หัวยกระเจาและชุมชนมานานแล้ว สาเหตุเพราะพื้นดินไม่กักเก็บน้ำ และฝนที่ช่วงนาน นางครั้งชาวบ้านหัวดายไว้ ข้าวโถง

ดังท้อง แต่ปรากฏว่าฝนที่ช่วงทำให้หัวดาย ส่วนของน้ำอุ่นโคนบริโภคใช้น้ำในสาระบ้าน ในช่วงฤดูแล้งน้ำจะชุ่น แต่จำเป็นต้องใช้ กีดดองหนินี้ นางปีก็มีบัญชานำในสาระแห้ง ทำให้เดือดร้อน ที่ผ่านมาเทศบาลดำเนินการหัวยกระเจาได้มาร่วมระบบประปาให้แต่สร้างเสร็จแล้วใช้ไม่ได้ เพราะไม่มีน้ำ อย่างให้ทางราชการสร้างระบบประทานส่งน้ำมาให้ชาวบ้าน

“มีที่ดินอยู่ 30 ไร่ ใช้ปลูกมันและปลูกอ้อย ซึ่งต้องอาศัยน้ำฝน ซึ่งบางปีก็ประสบภัยแล้ง ทำให้มันกับอ้อยตาย หรือเก็บเกี่ยวผลผลิตไม่ได้เต็มที่ ฉันต้องมาประกอบอาชีพขายอาหารตามสั่ง เป็นรายได้เสริม เลี้ยงครอบครัว และส่งลูกเรียน” นางสำเนียง ระบุ

นางพิน สืบดี อายุ 39 ปี ชาวบ้านหัวอ่าง ต.หัวยกระเจา กล่าวว่า มีนา 10 ไร่ อาศัยใช้น้ำฝนได้ผลบ้าง ไม่ได้ผลบ้าง เพราะแล้งทุกปี ยังไนเป็นน้ำจะขาดน้ำ ชาวหัวยกระเจาประสบปัญหาแล้งช้ำชาด

ไม่ได้ เพราะเทศบาลดำเนินการเก็บภาษีได้แค่ ปีละ 1.5 แสนบาท ส่วนเงินอุดหนุนที่ได้มาประมาณปีละ 30 ล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นเงินส่งผ่านโครงการต่างๆ ของรัฐบาล เทศบาลจึงไม่มีเงินพอจะมาแก้ไขปัญหาภัยแล้งระยะยาวให้ชาวบ้านได้

นายธนกฤต เที่ยงธรรม กำนันตำบลหัวยกระเจา กล่าวเสริมว่า เมื่อปี 2554 หลายจังหวัดในภาคกลาง และกรุงเทพฯ ประสบปัญหาไม่ท่วมไม่ทุ่น แต่ชาวหัวยกระเจาประสบภัยแล้งรุนแรง พืชผลการเกษตรตายหมด

“นี่เป็นเพียงเรื่องสะท้อนจากเกษตรกรเที่ยงเสี้ยวหนึ่งบันทึกนั้นนี่... โชคชะตาของพวกเขางานไว้กับฝนฟ้าเทวดา ฝึกขอ半天ด้วยมาหล่อเลี้ยงพืชพรรณ ถ้าเป็นภัยแล้งยาวนาน หลายครอบครัวคงไม่มีเงินใช้จ่าย ส่วนหนึ่งที่กู้มาลงทุนพอกพูนขึ้นอีกปี

• ที่มีชาวภูมิภาค •